

ATE ASEMELE OOPERI- atrikoolituse nädala- asid täiesti ära!

litusprogrammi pääsenud laulutudeng Elina Netsajeva astub peagi Estonias lavale

saalis koos Francis Poulenci lühiooperiga «Inimhääli». Elina kehastab tükis operetidiivat. «Mulle täitsa sobib!» muheleb ta kelmikalt silma pilgutades.

Niisiis tasusid novembrist aprillini kaks korda kuus toimunud intensiivsed koolitusnädalalõpud – reede õhtust pühapäeva õhtupoolikuni – end ära. Lisaks laulutundidele Aile Asszonyi, Juuli Lille, Triin Ella, René Soomi, Oliver Kuusiku ja Urmas Põldma käe all õppisid noored plastikat ja tantsimist, näite- ja lavakunsti, solfedžot ja itaalia keelt. Muidugi ei pääsenud ka koduülesannetest.

Tunnid reede õhtust pühapäeva õhtuni

«Need nädalavahetused olid väga kurnavad. Selle asemel, et perega aega veeta ja veidigi puhata, olin ma terve laupäeva-pühapäeva siin. Loomulikult oli vaja samas ka ülikooli kodutööid teha. Kui esmaspäeval jälle ülikooli läksin, olin omadega täitsa läbi, ja terve koolinädal oli veel eest!» räägib Elina. Puhkepäevade ohverdamine tunduski algul raskeima katsumusena.

Lauluõpetaja: «Programmi mõte oli leida loodushääli.»

«Kuus kuud on üliühike aeg! Selle kohta on nad imet teinud. OPVOXI noorte vastuvõtlikkuse võime ja oma häälega katsetamise soov annab silmad ette nii mõnelegi muusikakooliõpilasele. Kui ma näiteks ühele neiule laupäeval itaaliakeelse loo kätte andsin, tuli ta järgmisel päeval tundi, laul pähe õpitud ja algusest lõpuni ära tõlgitud,» meenutab ooperilaulja ja lauluõpetaja **Triin Ella** (pildil), kes annab hääleseadet ka Tallinna muusikakeskkoolis. «Vahel juhtub, et kes käib kaks korda nädalas tunnis, jätab ühel korral kahest kodutöö tegemata. Neile on muusikaõpingud igapäevane asi, siin aga kasutavad noored innukalt iga võimalust ahmimaks endasse uusi teadmisi ja kogemusi ning valmistuvad tundideks hoolikalt,» tunnustab Ella.

Tema põhiõpilased Mariliis Einma ja Kadri Kuusk, kellest üks käib lastemuusikakoolis ja teine pole muusikat süvendatult õppinudki, on mõlemad tublisti hääleulatust kasvatanud: Kadri suudab laulda seksti ehk 4,5 tooni võrra ning Mariliis kvindi ehk 3,5 tooni võrra kõrgemalt kui varem.

«Programmi mõte oli leida loodushääli ja anda neile natuke aihu, mida ooperiteater endast kujutab. Nad on tutvunud terve teatrimaailmaga: ooperilaulu ja -tantsuga, lavastamisega, grimeerijate, riietajate, rekvisiitorite ja dekoraatorite tööga. Samas said nad nii-öelda lõhna ninna ka sellest, kui palju on vaja iseendaga tööd teha. Aitasime nad teetsa peale ja kui juba ükski neist seda teed edasi käib ja ooperilauljaks saab, on meie eesmärk täidetud,» arwab Triin Ella ja lisab: «Loodan, et jätkajaid on rohkem, sest potentsiaali on neis kõigis.»



Suuremgi proovikivi oli aga Tallinna Ülikooli klassikalise laulu eriala teise kursuse tudengile koostöö võõraste lauluõpetajatega. «Kuni ma veel inimesi ei tunne, ei usalda ma seda, mida nad mulle soovivad. Laulmine on niivõrd intiimne asi! Ülimalt tähtis on, et sa usaldaksid oma õpetajat ilma igasuguste kahtlusteta. Oma pärisõpetajaga töötan viiel päeval nädalas ja usaldan tema vaateid,» põhjendab Elina, kes on oma nahal kogunud, kuidas mõni laulutehnika võib häälele halvasti mõjuda.

Mõtleb rohkem laulutehnikale

«Enne, kui meid õpetajate vahel ära jaotati, olid meil grupitunnid erinevate õpetajatega. Laulmisest on väga palju erinevaid arusaamu ja vahel on raske vahet teha, mis on õige ja mis vale. Tuleb valida, mida kelle jutust kõrva taha panna ja arvestada. Arvan, et suutsin enda jaoks sobivad juhised välja noppida,» on Elina kokkuvõttes rahul.

Et Elina põhiõpetaja Aile Asszonyi on Itaalias, andis talle eelmise nädala lõpus viimasel koo-

litusnädalavahetusel tundi Triin Ella, kes puutus temaga kokku viimati sügisel. Õpetaja kiidab, et Elina on teinud tõsist tööd. «See on selge, et tal on tohutu häälematerjal, ta on väga sarmikas ja artistlik. Tal on justkui kõik olemas, aga kui konkursil noori välja valiti, siis ma seda veel ei kuulnud – tema hääli jäi natuke lõua sisse kinni. Võrreldes sellega, mis ma täna kuulsin, oli see nagu öö ja päev: nüüd on ta end vabaks lasknud,» kõrvutab Ella.

«Võib-olla laulsin ma varem rohkem tunde järgi – nii, kuidas tuli –, aga nüüd mõtlen ma lauldes ikka ka tehnika peale,» leiab Elina. Laulmine on tema sõnul sama suuresti kinni mõtlemises kui füüsilistes ponnistustes. Ta jutustab, kuidas nad kolm tundi järjest ühe Mozarti ooperi keerulist kooriosa harjutasid ja osal kursusekaaslastest hääli täiesti ära kadus. «Asi on tehnikas: kui tehniliselt õigesti laulda, siis ei kurna ka kolmetunnine laulmine hääli ära.»

Näitlemistundide üle oli Elina aga iseäranis õnnelik, sest polnud varem näitlejameisterlikkust treeninud.